

LONDÝN 16. - 22. 11. 2015

Už v neděli večer maminky netrpělivě dodělávaly poslední řízky pro své milované ratolesti, po kterých se ihned po nasednutí do autobusu jedoucího směr Londýn jen zaprášilo. Typický Čech se nezapře.

V Poděbradech přiskočila parta z hotelové školy, v Praze naše průvodkyně a tradá směr Anglie. Na cestu jsme měli krásně, k Británii jsme se blížili každou vteřinou. Někteří už věděli, co je čeká, jiní se na ostrovy podívají poprvé.

Cesta byla velmi náročná, trvala celých 24 hodin a zpoždění trajektu z Calais ničemu nepřidalo. Každopádně při únavě, která panovala, to téměř nikdo nevnímal.

V Doveru nás již vítalo pobřeží s nádhernými bílými skálami, a taktéž zásadní změna: jízda vlevo. Trochu předbímám, ale řidiči by si zasloužili medaili za trpělivost a schopnost řídit na opačnou stranu v českém autobusu, no já bych se v těch úzkých uličkách vytáčet nechtěla, ještě ta věčná dopravní špička...takže pánové, velký aplaus pro vás!

Hned co jsme vkročili na britskou pevninu, čekala nás návštěva London Eye, nejprve kino, které bylo součástí vstupenky – bylo to snad 10D kino, dokonce do nás při promítání sněžilo. Pak už jsme si mohli jen vychutnávat ten nádherný výhled na nádherné město (jen ta Temže je pěkně špinavá, zlatá Vltava). O tento zážitek málem přišly holky – ochranka jim nekompromisně zabavila pepřáky, ale žádné drama se nekonalo, jen sepsání protokolu. No holky, hlavně že vás tam nakonec pustili.

Počasí se začalo vyjasňovat (ne však na dlouho) a my absolvovali příjemnou procházku k Westminster Palace s dominantou – Big Benem, ulicí White Hall kolem 10 Downing Street na Trafalgar Square a odtud do čínské čtvrti Soho, kde jste si téměř všude mohli dát kachnu. A pokud čínskou kuchyní pohrdáte, na každém rohu v Londýně najdete rychlé občerstvení jako McDonald, KFC nebo britské Pret-&-Manger či EAT. Po obědové pauze jsme se vydali do British Museum, kde jsme mohli vidět například Rossetskou desku (pokud jste nebyli tak orientačně „schopní“ jako já a viděli sice celý Egypt, Mezopotámii, Řecko, Řím i Indii, ale Rossetskou desku prostě ne). Celý náročný den jsme zakončili nákupy na vánočně nazdobené Oxford Street, kde jinde než v Primarku. Na meetingpointu si nás vyzvedli nové maminky a tatínkové a my usínali jak miminka.

Druhý den na britské půdě se nesl ve znamení projížďky po centru Londýna. Naše anglická průvodkyně Eva, která je sic rodilou Češkou, nám podala velmi vyčerpávající výklad o historii Anglie, královské rodiny a jednotlivých památkách. Zastávka u Tower Bridge nám nabídla výhled na Tower of London, BDSM Belfast nebo mrakodrapy Walkie Talkie, Gherkin známý jako „Okurka“ či Leadenhall Building neboli „Struhadlo“. Druhou a zároveň poslední zastávkou byl Buckinghamský palác. Takže selfíčko, zamávat královně, která byla doma, a zase jsme se museli přesunout přes celý Londýn – tentokrát poprvé do školy. Její název je LSI – London Hampstead School.

Müge a Joey, naše lektorky, byly prostě super. První 4 hodiny byly náročné, ale zábavné.

Den třetí – Windsor Castle. Počasí se rozhodlo ukázat nám svou pravou anglickou tvář, takže kdo si jako já nechal deštník „chytře“ na sedadle autobusu, záhy litoval. Hrad Windsor nám učaroval svou prohlídkou, dýchla na nás historie královského rodu a mohli jsme taktéž vidět šavli, kterou se Japonsko vzdalo a tak skončila 2. světová válka. Odpoledne opět 2 hodiny školy.

Čtvrtý den jsme vyrazili do Greenwiche. Tato malebná část na východ od Londýna, kterou protíná nultý poledník, nám nabídla především příjemnou maloměstskou atmosféru, navštívili jsme tržnici a samozřejmě Královskou observatoř. Někteří z nás neodolali a na průvodci si ladili výklad v čínštině. Ano, i tací borci se mezi námi našli.

Přes celý Londýn jsme se opět přesunuli do školy, avšak na poslední tři hodiny kde jsme obdrželi certifikát o absolvování a samozřejmě neopomněli udělat závěrečná foto.

Poslední, pátý den na ostrovech, si pro nás nachystalo počasí přímo aprílovou ochutnávkou: sníh, déšť a slunečno s větrnou smršťí. Po hodině strávené v teple kavárny Starbucks jsme se vydali do londýnského Toweru, poté přes Tower Bridge (kde jsme se trochu poztráceli) a po pravém břehu řeky Temže k divadlu Globe, Tate Modern a katedrále Sv. Pavla. Skupina studentů SUPŠ HNN se rozdělila: jedna neodolala posledním nákupům v Primarku, druhá si ještě naposledy užívala kouzlo Londýna.

Cesta domů byla dlouhá, řízečky nikdo sice neměl, ale bez zpoždění, a nedělní probuzení v zasněženém Německu bylo krásné. Těžko v rozespalosti rozeznávat zda to byla realita nebo sen, měli jste vidět ty výrazy 😊.

Závěrem, Londýn je georgeous, pretty, glorious, super, great, fantastical, magical, progressive, amazing, wonderful... Určitě mi dá každý za pravdu, že každodenní cestování bylo zdouhavé, že nám chybělo jen tak se sebrat a procházet se uličkami Londýna, nasávat tu jedinečnou atmosféru. Že bychom občas ocenili pořádný teplý oběd, co si budeme namlouvat, taková svíčková se 6, tu nic nenahradí.

My však děkujeme všem, učitelům, řidičům, průvodkyním i všem studentům, že byl celý zájezd tak fajn a plný srandy, jak jen mohl být 😊

Fotografie na [rajce.idnes.cz]

<http://hnnexkurze.rajce.idnes.cz/20151122 - LONDYN - OPVK - VYZVA 56 - LISTOPAD 2015/>